

Výlet Biblickej školy

Ján Marcinčák

Školský výlet už od nepamäti patrí k nepísaným tradíciám pred koncom školského roka, ako na základných, tak aj na stredných školách. Túto tradíciu si už od svojho vzniku osvojila aj naša biblická škola. Tento rok padlo rozhodnutie absolvovať pešiu túru z obce Brezina k prírodnému jazeru Izra. Malebné horské jazero Izra sa nachádza približne 35 kilometrov od Košíc v katastri obce Slanská Huta. Patrí do geografickej oblasti juhovýchodného úbočia Veľkého Miliča, v širšom kontexte Slanských hôr.

Izra vznikla zosuvom pôdy a jej pôvodná plocha bola 3,7 hektára. Umelým zvýšením pôvodnej prirodzenej hrádze sa plocha jazera zvýšila na súčasných 5 hektárov. Maximálna hĺbka vody je 8 metrov, avšak vplyvom zanášania dna sa táto hĺbka znižuje. Nadmorská výška jazera je 434 metrov.

Zraz účastníkov bol pred kostolom v obci Brezina dňa 5. júla 2025, kde nás privítala kurátorka zboru sestra Helena Gulášová.

Výlet sa začal úvodnou pobožnosťou v kostole. Účastníkov privítal brat Juraj Brecko, senior OH seniorátu a po jeho úvodnej modlitbe sme sa spolu so sestrou Jankou Križanovičovou zamýšľali nad slovami 12. verša 90. žalmu: „**Nauč nás počítať naše dni, aby sme získali múdre srdce.**“ Zamýšľali sme sa tu nad fenoménom času. Ako vieme, čas plynie stále rovnako, iba mi v tej ktorej životnej situácii si jeho plynutie uvedomujeme rozdielne.

Brat Karol Stercz v ďalšej časti sa spolu s nami zamýšľal nad slovami z Evanjelia podľa Jána z 14. kapitoly a 27. verša: „**Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva. Nech sa vám srdce neznepokojuje a neľaká.**“

Slovo pokoj neznamená nečinnosť. Práve naopak. Pán Ježiš nebol nečinný. Jeho cieľom bolo a je spojiť nás s Bohom. Čo urobil svojou obeťou na dreve kríža.

Po záverečnej modlitbe a požehnaní brata farára Juraja Brecka, takto duchovne posilnení sme sa spoločne vydali na túru k jazeru Izra. Autami sme sa presunuli na okraj dediny a odtiaľ lesnou cestičkou sme stúpali k jazeru. Bol to pohodový výstup pekným lesným porastom na čerstvom vzduchu a za mimoriadne priaznivého počasia. Mali sme znamenitého sprievodcu Vladislava Zambu, presbytera z Kazimíra, ktorý túto trasu už absolvoval veľa krát. Trasa je dobre značená a cesta k jazeru nám trvala asi 90 minút a bola dlhá 5 km, prevýšenie 290 m. Nenáhľali sme sa, mali sme dostatok času a viedlo sa množstvo neformálnych rozhovorov o prírode, o výletoch, o túrach a o tom, že pohyb je pre dnešnú generáciu nesmierne

dôležitý. V posledných rokoch ubudlo totiž množstvo manuálnej práce, ako v zamestnaní, tak aj doma. Taktiež charakter života na dedine sa veľmi zmenil, a tak chýbajúci pohyb je potrebné kompenzovať buď v posilňovniach, alebo v prírode. Príroda okolo jazera je pekná, nie sú tu však dostupné žiadne služby, pokiaľ ide o občerstvenie. Je tu stavba ešte nejakej socialistickej zotavovne po požari v dezolátnom stave a okolo jazera zopár súkromných chát. Pri jazere sme si posedeli, občerstvili sa z vlastných zásob, obišli sme cele jazero dokola a vydali sme sa za našim sprievodcom na spiatočnú cestu, ale už inou, podľa jeho slov, menej náročnou trasou. Časť trasy viedla dokonca aj cez Maďarské územie a prekvapila nás nová vyasfaltovaná, krásne vyznačená cyklotrasa, po ktorej sme prešli asi kilometer, no potom sme museli odbočiť do cieľa našej cesty a to na lesnú kamennú cestu. Spiatočná cesta aj keď bola pohodovnejšia, trvala dlhšie a prešli sme 7 km. Po celodennom výlete sme už aj vyhladli, a tak naša cesta viedla do reštaurácie v Byšte, kde sme sa posilnili aj telesne, doplnili kalórie, doplnili pitný režim a kto na čo mal chuť. Takto príjemne unavení, ale v skvelej nálad, sme aj tu vytvorili bratsko - sesterské spoločenstvo, kde sa mohli upevňovať staré priateľstvá, alebo vytvárať nové. Viedli sa tu taktiež neformálne rozhovory, každý sa predstavil a povedal o sebe niekoľko viet. Už ste si mysleli, že rozprávka je koniec, no v tom prípade slabo poznáte brata farára Brecka. Ten nám ešte naplánoval obhliadku kostola v Kazimíri. Tam nás už čakala kurátorka zboru sestra Zambova, ktorá nás privítala obzreli sme si kostolík, urobili spoločné foto a zaspievali pieseň... Tam sme sa už navzájom rozlúčili a vydali sa na cestu domov k svojim rodinám. Aj tu sme sa mohli presvedčiť o majestátnosti a kráse prírody, uprostred ktorej žijeme a o majestátnosti a múdrosti jej Tvorcu. Až teraz som si uvedomil, že obe naše slovenské senioráty sú viac menej obkolesené pohoriami. Zo severu je to pohorie Vihorlatské vrchy a z juhu sú to Slanské vrchy. Odporúčam trasu na rodinné výlety s deťmi už ako pešie túry, ale pre zdatnejších turistov aj na bicykloch.

Ďakujeme Pánu Bohu za jeho milostivú ochranu na tomto výlete, za spoločenstvo bratou a sestier, kde sme sa mohli navzájom zdieľať a za celý uplynulý školský rok na biblickej škole. Ďakujeme pani riaditeľke sestre Andrei Korečkovej, všetkým prednášajúcim za ich trpezlivosť, ochotu a vytrvalosť v ich neúnavnej a veľmi prospešnej práci. Nech aj pre absolventov Biblickej školy platí:

„Ježiš pristúpil a povedal im: Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi. Chod'te teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národov a krstíte ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. Aj hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“ (Mt 28,18–20)

Autor je presbyter cirkevného zboru Záhorský